

ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟಿ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಕೇತ್ತಗಳು

ಸಿದ್ದಯ್¹ ಮತ್ತು ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ವಿ²

ಪೀಠಿಕೆ

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನ್ಯಾಡು, ಮಂರಾಷ್ಟು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಇಂದಿನ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟಿ, ಹೊಣಸೂರು, ನಂಜನಗೂಡು, ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲೂಕುಗಳು ಹಾಗೂ ನೆರೆಯ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ನೀಲಗಿರಿ, ಹೊಯಂಬತ್ತೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇರಳದ ವೈನಾಡು, ಕಲ್ಲೆಟ್ಟ, ಸುಲ್ತಾನ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೊಂಡಿತ್ತು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಹತ್ವವಿರುವ ಮನ್ಯಾಟದ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊರ್ಡಿಕರಿಸಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮನ್ಯಾಡು ಅಥವಾ ಮನ್ಯಾಟ್ ಪ್ರದೇಶವು ಕನಾಟಕದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಘಟಕ. ಕ್ರಿ.ಶ. 6ನೇಯ ಶತಮಾನದ ಒಂದು ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಕಾವೇರಿ ಕಟ್ಟಿಲಾ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುವ ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶ. ಅಂದರೆ ಈಗಿನ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಿಳಿಮುರ ಅಥವಾ ಕಿತ್ತಿಕುಮುರ (ಈಗಿನ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಿಳ್ತೂರು) ಇಲ್ಲಿಯ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತು.¹

ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮನ್ಯಾಡು ಪ್ರದೇಶವು ಭವ್ಯವಾದ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದೊಡಗಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಫಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ವಿವಿಧ ಬುಡಕಟ್ಟು, ಜಾತಿಜನಾಂಗ, ಗುಂಪು ಸಮುದಾಯ, ಮತಧರ್ಮ, ಭಾಷೆಸಾಹಿತ್ಯ, ಜಾನಪದಶಿಷ್ಟ, ಗ್ರಾಮೀಣ ನಗರ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ಶಾಖೆಗಳು ಬಾಳಿ ಬದುಕಿ ಬೆಳೆದಿವೆ. ವೈಭವದ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪತನಗೊಂಡ ನಂತರ ನಾಡಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟಿ ಪ್ರದೇಶವೂ ಒಂದು.

¹ ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮಂಗಳಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮಂಗಳೂರು.

² ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮೈಸೂರು ವಿವಿ, ಮೈಸೂರು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದ (ನೈರುತ್ಯ) ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮನ್ಮಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಆಧುನಿಕ ಕನಾಟಕದ ತಾಲೂಕು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಫಟಕವು ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಮಣ್ಣಕ್ಕೇತ್ತಗಳು, ತೀರ್ಥಕ್ಕೇತ್ತಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಕಲಾಸಾಧನಗಳು, ಶಾಸನಗಳು, ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ತಾಣಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೊಂದು ಒಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಣ್ಣಕ್ಕೇತ್ತಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದೃವಗಳ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ರಾಜರ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಗೆ ಮಣ್ಣಕ್ಕೇತ್ತಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನು ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಂತರು, ವೃರಾಗ್ಯ ಮರುಷರು, ಪವಾಡ ಮರಷರು, ವಿಭೂತಿ ಮರುಷರು, ವನಭೋಜನ, ವಿಹಾರಯಾತ್ರೆ ಮದುವಾಗ ಆ ಸ್ಥಳದ ಮಹತ್ವ ಅರಿತು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂದು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಾದವು.² ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಆರಾಧನೆ, ಭಕ್ತಿಗೆ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮಣ್ಣಕ್ಕೇತ್ತಗಳ ಸ್ಥಳದ ಹಸರಿನಲ್ಲಿ ದಂತಕಥೆ, ಐತಿಹ್ಯ, ಮರಾಣಗಳಿಂದ ಆವೃತ್ತಿಗೊಂಡ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಕ್ಕೇತ್ತಗಳು, ತೀರ್ಥಕ್ಕೇತ್ತಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜಿತ್ತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಹೋಗುವುದು ಗತಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ತೀರ್ಥ ಎಂದರೆ ಪವಿತ್ರ ಜಲ, ಯಾತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಯಾಣವೆಂದರ್ಥ. ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಳ, ನದಿ, ಜಲ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಎಂದರೆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಾನ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯಾಣ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುವ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿಬರುವುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಗ್ಡದೇವನಕೋಟಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಬಿನಿ, ನುಗು, ತಾರಕ, ಹೆಬ್ಬಾಳ ನದಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ನದಿಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಗಳು, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳು, ಮಣ್ಣಕ್ಕೇತ್ತಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದವು.

ಶ್ರೀ ರಾಮಲೀಂಗೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ – ಮಟಕೆರೆ

ಮಟಕೆರೆ ಗ್ರಾಮವು ಕಬಿನಿ ಮತ್ತು ತಾರಕ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಮಾರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ 10 ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 1581ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಟಕೆರೆ

ಎಂದೇ ದಾಖಲಿಸಲಬ್ಬಿದೆ. ಹೆ.ಕೋ.44ರ ಒಂದನೇ ಕುಲೋತ್ತಂಗ ಜೋಳನ ಶಾಸನ ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.³ ಹೆ.ಕೋ.45ರ ಕ್ರಿ.ಶ. 12-13ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಟಕೆರೆಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಚೊಮ್ಮನಾಯಕನು ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವರಿಗೆ 600 ಗುಣಿ ಬೆಢಲು, 1000 ಗುಣಿ ಗದ್ದೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.⁴ ಕ್ರಿ.ಶ. 1501ನೇ ಹೆ.ಕೋ. 33ರ ಶಾಸನವು ಲುಲ್ಲಪಯ್ಯ ಕರ್ತರಿಗೆ ಪೂಣ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ರಾಮಯಲಿಂಗ ದೇವರಿಗೆ ಕೋಳಿಗಾಲ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಅಂಗ ರಂಗ ವಯಿಬೋಗಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಾನ ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ.⁵ ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಮತ್ತಾರಿನ ಉಲ್ಲೇಖ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೆ.ಕೋ. 134ನೇ ಕ್ರಿ.ಶ.1522ರ ಸೋಗಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಸನವು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸನಾದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನಿಗೆ ಧರ್ಮವಾಗಲಿಂದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ಪ್ರಧಾನರಾದ ಬಪ್ಪಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕತನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಕೋಚೆ ಸೀಮೆಯ ಬಯಲು ನಾಡು ಸ್ಥಳದ 13 ಆದಾಯ ಸುಂಕ ನೀಡುವ ಸೋಗಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಮಟಕೆರೆಯ ಶ್ರೀ ರಾಮಲಿಂಗೇಶ್ವರ ದೇವರ ಅಂಗರಂಗ ಬೋಗಕ್ಕೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.⁶ ಹೆ.ಕೋ. 33ರ ಕ್ರಿ.ಶ. 1518ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲರಸಯ್ಯನವರಿಗೆ ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಎಂದು ಮತಕೆರಿಯ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವರ ಅಂಗ ರಂಗ ಬೋಗ ಮೊದಲಾದ ವೈಭವಕ್ಕೆ ನಾಗರಸಯ್ಯನವರು ಗುಡುಮಿಹಳಿಯ ಚತುಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಾನ ಬಿಟ್ಟಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆ.ಕೋ. 43ರ ಕ್ರಿ.ಶ. 1581 ನೆಯ ಜಯಣಿನು ಮಟಕೆರೆಯ ರಾಮನಾಥ ದೇವರಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗನಹಳ್ಳಿಯ ಕಲ್ಲುಗಾಣ ಮತ್ತು ಮತಕೆರಿಯ ಮಗ್ಗಸುಂಕ, ಮೂಟಿಸುಂಕ, ಒಳವಾರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಾನ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.⁷ ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಜೋಳರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಸಣಾಗಿದ್ದ ಗಭಗ್ಗುಹ, ಸುಖಿನಾಸಿ, ನವರಂಗ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಗಭಗ್ಗುಹದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎತ್ತರದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಖಿನಾಸಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡಿ ಪಾಣಿ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಸು 1.5 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ನಂದಿ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನವರಂಗದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ, ಬ್ಯಾರವೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಖಿಮಂಟಪವನ್ನು ವಿಜಯನಗರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ಗುಡಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ರವಿರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ – ಕಿತ್ತಾರು

ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಚಿ ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ 26 ಕ.ಮೀ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಡಿಲಾ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಏತಿಹಾಸಿಕ ಕಿತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ಅನಂತಕೀರ್ತಿ

ಮಹಾನಗರ’ ಎಂಬ ಹೆಸರುನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪುರ, ರಾಜಸಾಧನ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, 12 ಗ್ರಾಮಗಳ ಆಡಳಿತ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಅಂಶವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ.1079ರ ಕಿರ್ತಾರು ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕಿರ್ತಾರು ಹಿಂದೆ ಮನ್ಯಾಟ ಅರಸರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಮನ್ಯಾಟದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಜೀಷ್ಟದೇವಿಯ ಮಗ ದುರ್ವಿನೀತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನ್ಯಾಟ ರಾಜ್ಯವು ಗಂಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿರ್ತಾರಿನಲ್ಲಿ (ತೆರಣಿಮುಂಟಿ) ರವಿರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಈಶಾನಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಚಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಮಟಕರೆ, ಕಿರ್ತಾರು, ಜಯಪುರ, ಹೊಸಹೊಳಲು ಹಾಗೂ ಕಡಲ ಗ್ರಾಮಗಳ ಸಿದ್ಧಾಯವನ್ನು ದತ್ತಿಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯ ಕ್ರಿ.ಶ.1079ರ ಶಾಸನವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ.⁸ ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯ ಲಿಂಗರಾಜು ಅರಸನ ತಾಯಿಯಾದ ಕೆಂಪಲಿಂಗರಾಜಮ್ಮೆ ಎಂಬಾಕೆಯು ಜೀಜೋರ್ಡಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೆ.ಕೋ.124ರ ಶಾಸನವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ.⁹ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ, ಮಹಿಷಮರ್ದಿನಿ ಶಿಲ್ಪ, ನವರಂಗದ ಭಾಗ, ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಲಕರು, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿರುವ ನಂದಿ, ಕಂಬದ ಪೀಠದ ಮೇಲಿರುವ ಸಿಂಹ, ಆನೆ ಶಿಲ್ಪದ ಕಿರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಗಭರ್ಗೃಹದ ತಳಪಾಯ ಆದಿನಾರು ಕಂಬಗಳ್ಳಿಂದ ನವರಂಗ, ನವರಂಗದ ಮೂರ್ಚಾರ, ಈ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಕ-ಯಕ್ಕಿಣಿಯರ ಶಿಲ್ಪಗಳು, ನರ್ತಕರು ಮತ್ತು ಬಲಿಪೀಠ ಹೊಂದಿದ್ದು, ದೇವಾಲಯವು ಗಭರ್ಗೃಹ, ಸುಕನಾಸಿ, ನವರಂಗ, ಮುಖಿಮಂಟಪ, ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಶಿಲ್ಪಿರ ಒಳಗೊಂಡ ಏಕಕೊಟ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯ-ಕೆ. ಬೆಳತ್ತಾರು

ಕೆ.ಬೆಳತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮವು ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 15 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಡಿಲಾ ನದಿ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯವು ತುಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತಹದ್ವಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆವಿಗೂ 12 ಶಾಸನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ 1020ರ ಶಾಸನವು ಬೆಳತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.¹⁰ ಕ್ರಿ.ಶ.ಸುಮಾರು 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಬೆಳತ್ತಾರು ಶಾಸನವು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದ ಹಿತ್ತಲೆಯನ್ನು ಸೋಸಲೆಯಿಂದ (ನಂಜನಗೂಡಿನ ಸಮೀಪ) ಬಂದು ಈ ಹಿತ್ತಲೆಯ ಮುಕ್ಕಾಲಿಯನ್ನು ವೆಂಕಮ್ಮನವರು ಮಾಡಿಸಿರುವುದು ವಿಷಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದ ಹಿತ್ತಲೆ ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ತಿಮ್ಮಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಚನ್ನ ಭೂಮಿಯವರ ಸೇವೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ.¹¹ ಕ್ರಿ.ಶ. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಾಸನವು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದ ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮಜ್ಞರಾಯ ಸೇವೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು

ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಬೆಳತ್ತಾರು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯದ ದಿವಾಟಿಕಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಸೂಸಲೆ ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ರವರು ದಿವಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸೇವಾರ್ಥವನ್ನು ನೀಡಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ದಾಖಿಲಿಸಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಬಾಣೋಶ್ವರ, ಮಲ್ಲೇದೇವರು, ಬಸವಣ್ಣ, ಮಾರಮ್ಮನ ಗುಡಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯವು ಪ್ರಮುಖವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಭರ್ಗೃಹ, ಸುಖಿನಾಸಿ, ನವರಂಗಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಮುಖಿಮಂಟಪ ನಶಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀಜೋರ್ ದಾಢರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೇರಿನಾರಾಯಣ ದೇವಾಲಯ – ಕಾಳಿಹುಂಡಿ

ಕಾಳಿಹುಂಡಿ ಗ್ರಾಮವು ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆಯಿಂದ ಮೊರ್ಕಾಕ್ಕೆ ಸು. 18 ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೇರಿನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು ದುಗ್ಗಲಿ ದೇವಾಸ್ಥಾನ ತುಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ದುಗ್ಗಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ನಶಿಸಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆವಿಗೂ 4 ಶಾಸನಗಳು ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ಶಾಸನಗಳು ಮಲಿಯಾರು ಗ್ರಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ 1022-23 ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ರಾಜೀಂದ್ರ ಚೋಳನು ದುಗ್ಗಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೈಗಾಣ ಮತ್ತು ಕೋಳಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಉಲ್ಲೇಖಿದೆ.¹² ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೇರಿನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಮಹದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇರಿನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯವು ಪ್ರಮುಖವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಏಕಕೂಟ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದ್ದು ಮೊರ್ಕಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗಭರ್ಗೃಹ, ಸುಖಿನಾಸಿ, ನವರಂಗಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖಿಮಂಟಪಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀಜೋರ್ ದಾಢರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ದೇವಾಲಯ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಎ.ಕ. ಸಂ-3, ಪೀಠಿಕೆ ಭಾಗ.
2. ವಿರೂಪಾಕ್ಷಿ ಮೊಜಾರಹಳ್ಳಿ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳು, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಹಂಪಿ, 1015.
3. ಎ.ಕ. ಸಂ-3, ಹೆ.ಕೋ. 44.
4. ಎ.ಕ. ಸಂ-3, ಹೆ.ಕೋ. 45.

5. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 33.
6. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 134.
7. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 43
8. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 123..
9. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 124.
10. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 58.
11. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 51.
12. ಎ.ಕ. ಸ೦-3, ಹೆಚ್.ಕೋ. 29.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಗಿರಿಗೌಡ ನಿ. (2011). ಹೆಗ್ಡದೇವನಕೋಟಿ ತಾಲೂಕು ಗ್ಯಾಸೆಟಿಯರ್. ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಾಲ್ಲದೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ನಾಯಕ ಹಾ. ಮಾ. (1974). ಎಟಿಗ್ರಾಫಿಯ ಅಥ ಕನಾಟಕ. ಸಂ. 03, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.
- ರೈಸ್ ಬಿ. ಎಲ್. (1909). ಮೈಸೂರು ಅಂಡ್ ಕೊರ್ಟ್ ಇನ್‌ಕ್ರಿಪ್ತನ್. ಲಂಡನ್ ಅಜೆಂಟಿಬಾಲ್ ಕಾನ್ಸಿಟೇಬಲ್ ಅಂಡ್ ಕಂ. ಲಿಮಿಟೆಡ್.
- ಶೆಟ್ಟರ್ ಷ. (2007). ಶಂಗಂ ತಮಿಳಗಂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿ (ಆರಂಭ ಕಾಲದ ದ್ವಾರಿತ ಸಂಬಂಧದ ಚಿಂತನೆ). ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಘಾಜಾರಹಳ್ಳಿ. (2015). ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವಾರಾಯನ ಶೀಥಿಯಾತ್ಮಗಳು. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.